

STORTINGET

Innst. 519 L

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Prop. 129 L (2024–2025)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Endringer i klimaloven (klimamål for 2035)

Til Stortinget

Sammendrag

Klima- og miljødepartementet legger i proposisjonen fram et forslag til endringer i klimaloven. Klimamålet for 2035 foreslås å være at utslippene skal reduseres med minst 70–75 pst. sammenlignet med utslippsnivået i referanseåret 1990.

Komiteens behandling

Komiteen avholdt høring om Prop. 129 L (2024–2025) den 12. mai 2025. Opptak av høringen er tilgjengelig på sakens side på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, lederen Ingvild Kjerkol, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal og Sigurd Kvammen Rafaelsen, fra Høyre, Jan Tore Sanner, Michael Tetzschner, Bård Ludvig Thorheim og Ove Trellevik, fra Senterpartiet, Marit Arnstad, Lisa Marie Ness Klunghland og Gro-Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Marius Arion Nilsen, fra Sosi-

alistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til at Norge er ett av 194 land som har ratifisert og er part til Parisavtalen. Etter Parisavtalens artikkel 4.9 skal alle land melde inn nasjonalt fastsatte bidrag (klimamål) hvert femte år, og de skal meldes inn i tråd med bestemmelsene om innmelding av mål i paragraf 23–25 i beslutning 1/CP.21.

Komiteen fastslår at Norge er juridisk forpliktet til å melde inn nasjonalt bidrag i 2025 før partsmøtet (COP30) i november 2025. Dette fremkommer også i klimaloven.

Komiteen viser videre til klimaloven, som ble vedtatt ved behandlingen av Prop. 77 L (2016–2017) Lov om klimamål (klimaloven) jf. Innst. 329 L (2016–2017). Klimalovens formål er å fremme gjennomføring av Norges klimamål som ledd i omstilling til et lavutslippssamfunn i Norge i 2050. Loven lovfester Norges klimamål for 2030 og 2050.

Komiteen konstaterer at det lovfestede klimamålet for 2030 er at klimagassutslippene reduseres med minst 55 pst. fra utslippsnivået i referanseåret 1990. Dette er også Norges nåværende nasjonalt fastsatte bidrag under Parisavtalen. Det lovfestede klimamålet for 2050 er at klimagassutslippene reduseres i størrelsesorden 90 til 95 pst. fra utslippsnivået i 1990.

Komiteen påpeker også at klimaloven inneholder bestemmelser som pålegger regjeringen å legge fram for Stortinget en redegjørelse hvert år med status og framdrift i arbeidet med å nå Norges klimamål. Videre legger ikke klimaloven føringer for hvordan målene skal nås, eller hvilke virkemidler som skal tas i bruk for å nå målene.

Klimamålet for 2035

Komiteen registrerer at det er bredt engasjement om klimamål, og at høringsinstansene varierer i hvilket ambisjonsnivå de ønsker at Norge skal legge seg på. Rundt en tredjedel av høringsinstansene mener at Norge bør ha et overordnet ambisjonsnivå om minst 80 pst. utslippsreduksjoner innen 2035. Begrunnelser som går igjen, er at minst 80 pst. vil være et uttrykk for Norges høyest mulige ambisjon.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne, viser til at flere høringsinstanser, i tillegg til arbeidsgiver- og arbeidstakerforeninger, er opptatt av at Norges nye klimamål må være forenlig med EUs ambisjonsnivå, for å legge til rette for fortsatt samarbeid på klimaområdet, og peker derfor på et ambisjonsnivå rundt 70–75 pst.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, mener at et klimamål som lovfestes i klimaloven og meldes inn til FN under Parisavtalen, er en forutsetning for en forutsigbar og ansvarlig klimapolitikk. Under Parisavtalen og klimaloven § 5 er Norge forpliktet til å sette nye mål som er en progresjon fra forrige mål. Parisavtalen krever et mål som er høyest mulig ambisjon gitt nasjonale omstendigheter, og klimaloven har et krav om et mål som fremmer gradvis omstilling fram mot 2050. For å begrense den globale oppvarmingen til 1,5 grader som partene til Parisavtalen er oppfordret til, må de globale utslippene reduseres med om lag 60 pst. innen 2035. På bakgrunn av disse premisene og våre nasjonale omstendigheter, mener dette flertallet at det er riktig at Norge foreslår et mål som ligger godt over dette.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Høyre mener Norges nye klimamål for 2035 under Parisavtalen bør ligge på minst 70–75 pst. sammenlignet med utslippsnivået i 1990. Disse medlemmer vil understreke at dette målet i hovedsak skal nås gjennom nasjonale tiltak og i samarbeid med EU.

Disse medlemmer vil poengtere at for å kunne sette et høyt ambisjonsnivå for et nytt klimamål trengs en fleksibilitet i reduksjonsmekanismene. Dette er en kombinasjon av nasjonale utslippskutt, samarbeid med EU og kjøp av utslippsreduksjoner utenfor EU/EØS. Disse medlemmer vil likevel understreke en klar forventning om at utslippene i hovedsak skal gjennomføres nasjonalt og gjennom samarbeidet med EU. Loven bør forstås som at kjøp av utslippsreduksjoner utenfor EU/EØS ikke kan være en hovedstrategi.

Komiteens medlemmer fra Høyre understreker at klimaendringene er reelle og utgjør en alvorlig trussel mot kloden. Disse medlemmer mener det er avgjørende at Norge gjør sin del av den felles internasjonale innsatsen som vi har forpliktet oss til gjennom Parisavtalen og klimasamarbeidet med EU, for å realisere felles målsettinger om et lavutslippssamfunn i 2050.

Disse medlemmer viser til at Norge er forpliktet til å melde inn forsterkede klimamål for 2035. Det er for disse medlemmer viktig at målene samsvarer med EUs mål, slik at det sikres like konkurransevilkår med de landene som Norge handler og samarbeider mest med. Norge bør imidlertid ikke gå lenger enn de mål EU fastsetter. EUs ambisjoner vil ha stor betydning også for Norges muligheter til å nå sine mål, og norsk næringsliv bør så langt som mulig møte de samme klimakravene i Norge og EU. Klimamålene for 2035 bør være ambisiøse, men også realistiske, oppnåelige og med en viss fleksibilitet. På denne bakgrunn støtter disse medlemmer regjeringens forslag om klimamål på minst 70–75 pst. og at dette lovfestes og meldes inn til FN.

Disse medlemmer mener at det viktigste ved klimapolitikken er å kutte utslipp gjennom effektive tiltak, at de rimeligste tiltakene utløses først, og at den samlede politikken bidrar til å styrke det norske samfunnet, økonomien og verdiskapingen over tid.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Fremskrittspartiet mener regjeringens forslag om 70–75 pst. utslippsreduksjoner er svært ambisiøst. Disse medlemmer er bekymret over at det i Klimameldingen 2035 ikke klargjøres verken hvilke ytterligere grep regjeringen vil gjennomføre for å nå et slikt mål, ei heller konsekvensene for det norske samfunnet og andre vedtatte målsettinger for samfunnsutviklingen.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener Norges nye klimamål bør ligge nær en lineær opptrapping mot det lovfestede 2050-målet om 90–95 pst. utslippsreduksjoner sammenlignet med 1990. Et lineært mål vil bety 63,75–65 pst. utslippsreduksjoner sammenlignet med 1990. Dagens lovfestede klimamål for 2030 på 55 pst. og målsettingen om 90–95 pst. utslippsreduksjoner innen 2050 er svært ambisiøse målsettinger, og disse medlemmer mener et klimamål i tråd med en lineær opptrapping fortsatt vil være et ambisiøst klimamål for Norge.

Et av regjeringens sentrale argumenter for å velge et ambisjonsnivå på 70–75 pst. er forventningen om at EU vil konkludere sitt ambisjonsnivå for 2035 innenfor dette intervallet, og at regjeringen ønsker at Norges klimamål skal være likt EUs klimamål.

Disse medlemmer mener regjeringens tilnærming bygger på flere feilaktige premisser. Det pågår en stor debatt innad i EU om unionens konkurransekraft og klimapolitiske ambisjoner, der flere medlemsland uttrykker motstand mot dagens klimapolitikk og det ambisjonsnivået Europakommisjonen har tatt til orde for. Europakommisjonen har nå utsatt fremleggelse av sitt forslag og vil ikke ha vedtatt et nytt klimamål for 2035 før Stortinget har ferdigbehandlet Norges kommende klimamål. Regjeringens foreslåtte ambisjonsnivå innebærer dermed en reell risiko for at Norge melder inn og låser seg til et ambisjonsnivå høyere enn EU, uten anledning til å senere nedjustere innmeldt målsetting, jf. Parisavtalens artikkel 4 nr. 3.

Disse medlemmer vil understreke at prosentvis likt måltall som EU under Parisavtalen ikke er en nødvendig forutsetning for norsk deltagelse i kvotesystemet eller det frivillige klimasamarbeidet for skog- og arealbrukssektoren og ikke-kvotepliktig sektor. Norge har i dag ulik innretning av vår forpliktelse under Parisavtalen om skog- og arealbrukssektoren, uten at dette er til hinder for deltagelse i for eksempel LULUCF-regelverket. En eventuell videreføring av dette samarbeidet avhenger ikke av Norges nye klimamål for 2035 eller de forpliktelsene et slikt samarbeid gir Norge.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Fremskrittspartiet mener videre norske forutsetninger og ulik innretning av klimamålsetting under Parisavtalen taler for at Norge ikke bør ha et klimamål prosentvis likt EU, da slik prosentvis likhet i måltall mellom Norge og EU utgjør et reelt sett høyere ambisjonsnivå og medfører en større omstillingsbyrde for Norge enn for EUs medlemsland. Norge hadde i 1990 kommet lenger enn EU i omstillingen av energisystemet, og Norges gjenværende utslippskilder er både dyrere og mer teknologisk krevende å utfase enn for europeiske medlemsstater. Videre utgjør ulik modell for medregnet opptak/utslipp fra skog- og arealbrukssektoren inn mot den økonomidekkende målsettingen om lag 5 prosentpoeng i reelt ambisjonsnivå. Et likt måltall som EU utgjør derfor et betydelig høyere ambisjonsnivå for Norge og en større omstillingsbyrde for norske innbyggere og bedrifter enn i sammenlignbare rike europeiske land.

Disse medlemmer mener at en politisk vedtatt ulik byrdefordeling sammenlignet med andre rike europeiske økonomier kan svekke oppslutningen om norsk klimapolitikk og norsk konkurransekraft. Norge har allerede blant verdens høyeste kostnader for utslipp. Eksempelvis anslås marginalkostnaden for innenlandske utslippsreduksjoner med et mål på henholdsvis 70 og 75 pst. i 2035 til 6 000 og 8 000 kr/tonn CO₂-ekvivalenter. Disse medlemmer er derfor bekymret for konsekvensene av den utslippsprisingen som vil

være nødvendig for å gi insentiver til å gjennomføre utslippsreducerende tiltak, spesielt dersom en stor andel av regjeringens foreslåtte ambisjonsnivå skal utføres nasjonalt.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet fremmer følgende forslag:

«Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at klimagassutslippene i 2035 reduseres med minst 63,75–5 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Nåværende §§ 4 til 7 blir § 5 til ny § 8.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti viser til at Miljødirektoratet i 2023, på oppdrag fra Klima- og miljødepartementet, la frem rapporten «Et 2035-bidrag som sikrer omstilling nasjonalt», der det anbefales at Norge bør sette et mål om å redusere klimagassutslippene med minst 80 pst. innen 2035, og at minst 60 pst. av kuttene bør tas nasjonalt. Miljødirektoratet understreker at dette er nødvendig for å sikre omstilling i Norge, og at framtidige klimamål skal være forutsigbare og så enkle som mulig å styre etter, og at det er grunnen til at de anbefaler et eget delmål for nasjonale utslipp.

Disse medlemmer merker seg at svært mange av høringsinstansene i den offentlige høringen om Norges 2035-mål sluttet seg til Miljødirektoratets anbefaling.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er imot klimalovens økte målsettinger. Disse medlemmer mener at en realistisk klima- og miljøpolitikk med realistiske målsettinger, fri fra symboliske tiltak, vil tjene både norsk økonomi og verdens globale klima best. Videre fremholdes det at en fornuftig og målrettet politikk, basert på kost-nytte-prinsippet med bruk av midler der de gir størst effekt, vil være mest hensiktsmessig.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne understreker at loven skal forstås slik at målet i ny § 4 utelukkende skal nås gjennom nasjonale tiltak og gjennom samarbeidet med EU.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Kristelig Folkeparti fremmer følgende forslag:

«Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at klimagassutslippene i 2035 reduseres med minst 80 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Klimagassutslippene i Norge i 2035 skal reduseres med minst 60 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Nåværende §§ 4 til 7 blir til ny § 8. »

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti mener det er et demokratisk problem at klima- og energipolitikken ikke blir behandlet i sammenheng. Det er viktig å ha demokratisk kontroll over så store politikkområder som energi- og klimapolitikken.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Klimaloven ny § 7 a skal lyde:

§ 7 a *Helhetlig klima- og energiplan*

Regjeringen skal legge frem en klima- og energiplan i form av en stortingsmelding i løpet av det første året av en stortingsperiode.»

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønne sitt veikart til Norge mot netto null utslipp, som viser at det er mulig å få Norge til netto null utslipp innen 2045, med 80 pst. utslippskutt på norsk territorium innen 2035 sammenlignet med 1990. Dette krever at det iverksettes effektive klimatiltak raskt og gjennomføres en trygg og forsvarlig utfasing av norsk petroleum. Dette målet kan nås uten bruk av internasjonale kvoter og uten at utslippskutt som følge av det europeiske kvotesystemet eller opptak og utslipp fra skog- og arealbrukssektoren regnes inn.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 *Klimamål for 2035*

Målet skal være at Norges territoriale klimagassutslipp i 2035 reduseres med minst 80 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990. Dette målet skal nås uten at skog- og arealbrukssektoren regnes inn.»

Nåværende §§ 4 til 7 blir til ny § 8. »

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at Norge har forpliktet seg til Parisavtalen, der partslandene har blitt enige om å jobbe for å holde global oppvarming til under 1,5 grader. Videre skal partslandene hvert femte år melde inn et nasjonalt klimabidrag med høyest mulig ambisjon som skal gjenspeile et felles, men differensiert ansvar, sett i lys av parte-

nes nasjonale omstendigheter. Miljødirektoratet har anbefalt at Norges klimamål for 2035 bør være minst 80 pst. utslippskutt i 2035 sammenlignet med 1990, med et nasjonalt delmål på minst 60 pst. og et eget separat mål for skog- og arealbrukssektoren (Rapport M-2625, «Et 2035-bidrag som sikrer omstilling nasjonalt», 2023). De nye nasjonale bidragene skal også se hen til den globale gjennomgangen fra klimatoppmøtet i Dubai (COP28), der det blant annet ble besluttet at partene skal forplikte seg til å framskynde klimahandlingen dette tiåret, basert på den beste tilgjengelige vitenskapen, og at verden skal omstille seg vekk fra fossil energi.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne viser til FNs klimapanel sin sjette hovedrapport, som sier at de globale utslippene må nå et toppunkt innen 2025 dersom 1,5-gradersmålet skal være innen rekkevidde. Det internasjonale energibyrået (IEA) påpeker at avanserte økonomier aggregert bør være på netto null innen 2045, og at rike land bør kutte utslippene med 80 pst. innen 2035 sammenlignet med 2022, som tilsvarer 81 pst. for Norge sammenlignet med 1990. EUs vitenskapelige klimaråd har analysert hva som er rettferdig og gjennomførbart, og konkluderer med at det bør kuttes 71–87 pst. i 2035, der industrialiserte land bør ligge i det øvre sjiktet av dette intervallet.

Disse medlemmer viser til Meld. St. 25 (2024–2025), der det fremmes et klimamål på 70–75 pst. utslippskutt i 2035 sammenlignet med 1990, og at det der påstås at målet «reflekterer Norges høyest mulige ambisjon, det fremmer en omstilling mot lavutslippssamfunnet i 2050, og det er et rettferdig bidrag fra Norge i tråd med å holde global temperaturstigning til 1,5 grader» (s. 24). Målforslaget inneholder ikke et nasjonalt delmål, og det åpnes for fleksibilitet og kvotekjøp både gjennom EU og internasjonalt for å nå målet. Det understrekes videre i klimameldingen at det ikke planlegges for å legge fram en strategi for slutfasen av norsk petroleum.

Disse medlemmer vil påpeke at et mål på 70–75 pst. som foreslått av regjeringen ikke kan reflektere det høyeste mulig ambisjonsnivået, samtidig som Miljødirektoratet har analysert at et høyere ambisjonsnivå er mulig for Norge. Disse medlemmer mener at det heller ikke kan være det mest rettferdige, når IEA og EUs vitenskapelige klimaråd har vurdert det som mulig, rettferdig og nødvendig med et høyere mål for land som Norge.

Disse medlemmer vil også påpeke at det i Miljødirektoratet sin vurdering av klimamål ikke er medregnet en planlagt utfasing av norsk petroleum, og at man med en slik utfasing vil kunne oppnå enda større utslippskutt, også i 2035. Disse medlemmer mener derfor at det foreslåtte klimamålet om 70–75 pst. utslippskutt i 2035 ikke er i tråd med Norges høyest mulige ambisjon

og ikke reflekterer Norges differensierte ansvar under Parisavtalen.

Disse medlemmer mener det er avgjørende at det settes et netto null mål for Norge som gjelder alle sektorer, og at det utarbeides sektorvis mål og utslippsbudsjetter for å sikre at de ulike sektorene til sammen bidrar til å nå Norges klimamål. De sektorvis målene bør være fastsatt av regjeringen, slik at det kan være en viss fleksibilitet mellom sektorene, men summen som angir hvor mye som skal kuttes i Norge, bør være vedtatt i Stortinget. Disse medlemmer mener dette vil skape en riktig balanse mellom forpliktelse og fleksibilitet som gjør at næringslivet og folk som skal være med på omstillingen, får forutsigbarhet og vet at det vil lønne seg å velge miljøvennlig.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen foreslå endringer i klimaloven som presiserer at klimamålet for 2050 er et netto null-mål med minst 90–95 pst. nasjonale utslippskutt. For å sikre at CO₂-fjerning ikke går på bekostning av utslippskutt, skal det opprettes et separat mål for CO₂-fjerning i klimaloven, og utslipp og opptak fra skog og annen arealbruk skal ikke regnes inn.»

Valg av regnemetode for addisjonelle opptak/utslipp

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Fremskrittspartiet viser til at regjeringen vil videreføre tilnærmingen fra det gjeldende klimamålet, der det er addisjonelle opptak og utslipp i skog- og arealbrukssektoren som regnes inn mot måloppnåelsen. Det vil ifølge proposisjonen si effekten av nye tiltak på opptak og utslipp i skog- og arealbrukssektoren. Av proposisjonen fremgår det videre at den konkrete metoden for å regne inn addisjonelle utslipp og opptak i denne sektoren ennå ikke er avklart, men vil avklares raskt.

Disse medlemmer viser til at Klima- og miljødepartementet i høringsnotatet om saken skrev at «den konkrete regnemetoden for å tallfeste addisjonelle opptak og utslipp i skog- og arealbrukssektoren vil avklares før innmelding av det nye klimamålet, og beskrives i lovproposisjonen som legges frem for Stortinget om endring av klimaloven». Regjeringen sier videre at «nye tiltak for økt opptak og reduserte utslipp kan styrke nettoopptaket i sektoren vesentlig. Regjeringen tar sikte på å realisere et positivt bidrag til måloppnåelsen i 2035 fra skog- og arealbrukssektoren».

Disse medlemmer mener det er uheldig at Stortinget bes om tilslutning til et klimamål for 2035 der det ikke er avklart hvordan tiltak i skog- og arealbrukssektoren skal telles med. Disse medlemmer mener videre at det ikke er dekkende når regjeringen i proposisjonen kaller dette spørsmålet «en konkret regnemetode». Av-

klaringen som er nødvendig, omfatter både hvilke tiltak som skal kunne regnes inn mot måloppnåelsen, hvordan dette skal avgrenses, og hvorvidt eventuelle utslipp i sektoren skal komme til fratrekk fra effekten av de addisjonelle opptakene. Det må også avklares om det er effekten av ekstra innsats for å kutte utslipp og øke opptak innenfor skog- og arealbrukssektoren som skal telle, eller effekten av all ny politikk uavhengig av formål. I Prop. 107 L (2022–2023) pekes det i denne sammenheng på at «ekstra innsats for å kutte utslipp og øke opptak innenfor skog- og arealbrukssektoren vil redusere Norges samlede utslipp».

Det ligger et betydelig element av politikk i disse spørsmålene, og valg av tilnærming vil kunne få stor betydning for norsk måloppnåelse i 2035. Valg av regnemetoden må også bli gjenstand for politisk behandling i Stortinget på lik linje med klimamålet for 2035. Disse medlemmer mener derfor at regjeringen må komme tilbake til Stortinget med en egen sak om hvordan addisjonelle utslipp og opptak i skog- og arealbrukssektoren skal telle med mot 2035-målet.

På denne bakgrunn foreslår disse medlemmer følgende:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen sak der det gjøres rede for hvilke addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren som skal telle mot Norges klimamål for 2035, samt hvordan effekten av tiltakene skal beregnes.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener at en tiltaksbasert tilnærming, der effekten av ny klimapolitikk etter at Parisavtalen ble inngått, beregnes og telles med, best vil synliggjøre norsk innsats mot avtaleforpliktelsen. Disse medlemmer mener derfor at effekten av annen politikk, eller fravær av politikk, ikke er relevant i denne sammenheng. Disse medlemmer mener at en tilnærming basert på klimagassregnskapet ikke vil kunne isolere effekten av ulike tiltak i sektoren, men isteden vil fange opp det samlede resultatet av all ny politikk både med og uten klimaformål. Disse medlemmer mener en slik tilnærming gir liten styringseffekt og gjør det uklart hvilken politikk som virker. Tilnærmingen medfører også metodisk usikkerhet fordi den forutsetter at effektene fanges opp gjennom utvalgskartleggingen i Landskogtakseringen.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen sak der det gjøres rede for hvilke addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssek-

toren som skal telle mot Norges klimamål for 2035, samt hvordan effekten av tiltakene skal beregnes.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 2

Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at klimagassutslippene i 2035 reduseres med minst 80 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Klimagassutslippene i Norge i 2035 skal reduseres med minst 60 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Nåværende §§ 4 til 7 blir § 5 til ny § 8.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti:

Forslag 3

Klimaloven ny § 7 a skal lyde:

§ 7 a Helhetlig klima- og energiplan

Regjeringen skal legge frem en klima- og energiplan i form av en stortingsmelding i løpet av det første året av en stortingsperiode.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 4

Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at klimagassutslippene i 2035 reduseres med minst 63,75–65 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Nåværende §§ 4 til 7 blir § 5 til ny § 8.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 5

Klimaloven § 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at Norges territoriale klimagassutslipp i 2035 reduseres med minst 80 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990. Dette målet skal nås uten at skog- og arealbrukssektoren regnes inn.

Nåværende §§ 4 til 7 blir § 5 til ny § 8.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen foreslå endringer i klimaloven som presiserer at klimamålet for 2050 er et netto null-mål med minst 90–95 pst. nasjonale utslippskutt. For å sikre at CO₂-fjerning ikke går på bekostning av utslippskutt, skal det opprettes et separat mål for CO₂-fjerning i klimaloven, og utslipp og opptak fra skog og annen arealbruk skal ikke regnes inn.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet og Høyre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i klimaloven (klimamål for 2035)

I

I lov 16. juni 2017 nr. 60 om klimamål gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4 Klimamål for 2035

Målet skal være at klimagassutslippene i 2035 reduseres med minst 70–75 prosent fra utslippsnivået i referanseåret 1990.

Nåværende §§ 4 til 7 blir § 5 til ny § 8.

§ 6 første ledd første punktum skal lyde:

For å fremme omstilling til et lavutslippssamfunn, jf. § 5, skal regjeringen i 2020 og deretter hvert femte år legge fram for Stortinget oppdaterte klimamål.

§ 7 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. hvordan Norge kan nå klimamål som nevnt i §§ 3 til 6

§ 7 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a. utviklingen i utslipp og opptak av klimagasser, framskrivninger av utslipp og opptak og gjennomføring av klimamål som nevnt i §§ 3 til 6

II

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 3. juni 2025

Ingvild Kjerkol

leder

Mani Hussaini

ordfører

